Moje malá - Devítka

```
        G            G7           C
1. Moje malá jsi jak smutný kalný ráno,
           Ami          C           D  Dsus4 D
   roky ti kreslí tmavý stíny do tváří,
              G          G7            C
   pod maskou velký dámy z odpoledních čajů,
            Ami            C         G C D7
   stárnoucí holka co se jí život nedaří.

2. Když se stmívá a vítr píská v rámech dveří,
   asi ti chybí místa dávných útěků,
   snad jen bolí to, že lásce člověk věří,
   když se spálí o kousek cizích příběhů.

3. Snad proto utíkáš za ztraceným snem z mládí,
   ztemnělá ulice strach stínem zahání
   a tomu stínu říkáš neboj, já se vrátím,
   tak jako před lety po noci sladkých vyznání.

         G    C         G
R: Umíš lhát, jen tichá zář
             Emi          Ami  D
   ve tvých očích tě prozradí,
         G   G7        C
   umíš lhát však nezdoláš
           Ami            C          G
   toulavý slunce co ti v očích vychází.

4. Na druhý straně města čeká dětství,
   kluk co ti první něžně z očí setřel pláč,
   zase jsi slepá a proto krátký pohled zevní,
   podvádíš osud jako hodně špatnej hráč.

5. Bolavý loučení se ráno topí v slzách,
   voňavý slůvka první úsvit rozpouští,
   kouzlo se ztrácí v davech lidí v tramvajích,
   to Bůh ti zase jednou hříchy odpouští.
R:

6. Holka já vím, že prázdný ruce v kapsách studí,
   a že to zklamání se těžko vypráví,
   život ve zlatý kleci někdy strašně nudí,
   jenže má malá, to se tímhle nespraví.

7. Tak si to srovnej holka, vím, že nejsi hloupá,
   to jenom osud zkouší kolik vydržíš,
   ještě máš ve vlasech zář ctnostných básníků,
   co tiše čekaj až je znovu uslyšíš.
R:
```